

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza)

Iată călătorie cerească de la cer la pământ și de la pământ la cer. Eu vin din cer la voi, și voi de pe pământ căutați spre cer, și ne întâlnim și sărbătorim sărbătoare de cuvânt ceresc și de botez ceresc întru numele Meu.

O, popor ceresc, vezi tu, Israele, de ce te-am rugat să te lași cu cerul, de ce te-am rugat să fii ceresc? O, n-am vorbit cu nimeni până acum așa cum am vorbit cu tine, atât cât am vorbit cu tine în vremea Mea de patruzeci de ani cu tine, că M-am coborât din cer la tine întru trâmbița lui Dumnezeu. După cum era scris în Scripturi, așa M-am coborât la tine. M-am coborât să vorbesc cu tine cum vorbea Avraam cu îngerul lui Dumnezeu care se ducea să prăpădească Sodoma și Gomora. Așa am făcut și cu tine, Israele, copilul Meu cel făgăduit lui Avraam. M-am pornit să nimicesc fărâdeleaga de pe pământ și M-am oprit de vorbă cu tine în călătoria Mea, așa cum am făcut vorbire cu Avraam. Tu crezi că Avraam n-ar fi putut să nu creadă? Ar fi putut să facă și el ca tine, dar n-a făcut ca tine. El a crezut că Eu sunt Cel ce vorbesc cu el. El a cunoscut coborârea Sfintei Treimi și a zis: «Doamne, dacă am aflat har înaintea Ta, intră și la mine», și a pus masă lui Dumnezeu, Avraam, și s-a scris în dreptul lui Avraam dreptate și neprihănire. Și Avraam ar fi putut spune că nu sunt Eu, dar el a fost cu credință și i-a rămas numele de părinte al celor credincioși.

Iată călătorie cerească. Fiul lui Dumnezeu Se apropie de scaldătoarea cuvântului Său, așa cum S-a apropiat la Iordan, de i-a ieșit în cale lui Ioan ca să înceapă botezul pocăinței în numele Lui și cu El. Eu, măi fiilor, M-am lăsat însemnat de botezul lui Ioan ca să întregesc taina botezului cu apă, căci la botezul Meu în Iordan am fost botezat cu apă și cu Duhul Sfânt, că M-a acoperit Duhul Sfânt în chipul Său trupesc, cu chipul porumbelului, măi Israele, botez cu apă și cu Duhul Sfânt. Ioan M-a botezat cu apă, și Tatăl M-a botezat cu Duhul Sfânt în chip văzut, ca să fie la Iordan Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Iată-Mă cu ceruri deschise deasupra ieslei cuvântului Meu, deasupra scaldătoarei Siloamului cel nou, deasupra râului vieții, Ierusalime, căci din cer curge Iordanul vieții. Râul vieții curge din cer peste gura izvorului cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, rostesc vestire și cuvânt de Bobotează cerească: Se binecuvântează și se sfințește cu Duhul Sfânt apa râului vieții și apa izvoarelor din grădina râului vieții, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Acum două mii de ani așa i-am spus lui Ioan la Iordan: «Lasă așa acum, că Nouă Ni se cuvine să împlinim toată dreptatea», iar acum Eu botez cu Duhul Sfânt și cu foc, după cum a fost proorocia cea de la Ioan Botezătorul. Și cum cu Duh Sfânt și cu foc? Tu trebuie să știi să răspunzi, Ierusalime, copil hrănit cu Duhul Sfânt. Ce înseamnă cu Duh Sfânt și cu foc? Înseamnă grâu și pleavă. Grâul se botează cu Duhul Sfânt, și pleava se botează cu foc. Ce este grâul, și ce este pleava, măi fiilor? O, bine este să fie omul grâu și să nu fie pleavă, dar e pleavă toată lumea, și nu știe ce înseamnă botezul cu Duhul Sfânt și botezul cu foc. Aceste două taine sunt una la un capăt, și alta la celălalt capăt. Botezul cu Duhul Sfânt este pentru cei ce cred și împlinesc legea cerului sfânt, de unde vine Duhul Sfânt. Iar botezul cu foc este pentru cei ce s-au despărțit de voia cerului și de legea Domnului, și aceia sunt botezați cu foc, după cum este scris: «Se vor mântui ca prin foc». Și, iarăși, scris este: «Domnul are lopata în mână ca să curețe aria Sa și ca să adune grâul Său în jitnițe, iar pleava să o ardă cu foc nestins». Așa a spus Ioan: „aria Sa și grâul Său“, că nu toată aria și nu tot grâul sunt ale Domnului, pentru că unii numai din fire fac cele ale ariei și ale grâului, dar nu și din credință în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, căci scris este: «Eu sunt Lumina lumii»; și, iarăși, scris este: «Fiți fii ai zilei, căci lumina a fost numită

ziuă». Ziua vine de la Mine, din Mine este făcută, căci Eu sunt ziua. Nu de la soare vine ziua. Soarele acoperă taina zilei, dar ziua este din ea însăși, din Mine, fiilor, din lumină, căci numele Meu este Lumină și este Cuvânt. Voi, cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele, vouă v-am dat cuvântul Meu să-l suflați peste poporul Meu și peste lume.

Israele, am în tine fii născuți de sus, din cuvânt și din credință și din Duhul Sfânt. Aceștia s-au lăsat născuți și pecetluiți de cuvântul Meu ca să iasă înaintea ta cu Mine și să-ți dea cuvântul Meu. Te caut, fiule, te caut, Israele, și te chem să vii să cuvintez peste tine. Te chem să crezi cuvântul Meu, că asta înseamnă să vii. Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, că asta nu înseamnă că vii. Să nu mai vii așa. Așa a fost și atunci când se țineau mulți ucenici după Mine, și să vezi ce pățanie s-a petrecut și atunci! Se certau iudeii pentru cuvintele Mele când le spuneam: «*Eu sunt pâinea care se coboară din cer, și cine va mânca din ea, va trăi prin Mine*». Cel ce Mă mănâncă pe Mine, va trăi prin Mine. Mulți ucenici care auzeau aceasta, ziceau: «*E greu cuvântul acesta. Cine poate să-l asculte?*», căci și ucenicii Mei cărteau împotriva Mea dacă nu s-au lăsat să fie grâu de al Meu, și atunci le-am spus: «*De ce vă smintește aceasta? Dacă Mă veți vedea suindu-Mă acolo unde eram mai înainte?*». Iată, Israele, cuvântul Meu era Duh, iar ei erau trup. Scris este în cuvântul Meu că Duhul este Cel ce dă viață, și trupul nu folosește la nimic. Trupul fără viață, fără Duh, nu folosește la nimic. Erau între aceia și din cei care credeau, și de aceea am spus lor: «*Nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-i este dat de la Tatăl*». Dar cei trupești n-au înțeles, și atunci mulți dintre ei s-au retras și n-au mai umblat cu Mine, și am rămas numai cu cei doisprezece, care au înțeles de la Mine cuvintele vieții veșnice, și aceia au crezut că sunt Fiul lui Dumnezeu Cel viu.

Vezi, măi Israele, de ce ți-am amintit Eu lucrul Meu de atunci? Ca să vezi că așa a fost și atunci. Mulți au venit să asculte cuvântul Meu, dar a fost greu pentru mulți, greu de împlinit dacă țineau la trup, și iată, trupul nu folosește la nimic. Așa și acum, cu lucrarea Mea de cuvânt. O mulțime de trupuri au venit să audă, și venind nu veneau, și auzind nu auzeau și nu împlineau cuvintele vieții. Și iată de ce-ți spun Eu ție azi, Israele: dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, să nu mai vii așa. Dacă vii și nu vrei să împlinești cuvântul Meu, să nu mai vii. Tu de ce crezi că vorbeam vorbire cu greutate acum două mii de ani? Făceam așa, ca să sortez grâul de pleavă. Făceam așa, ca să plece cei ce nu credeau, cei ce erau trup fără credință, adică fără duh. Așa fac și acum, și voi aduce cuvinte de taină tot mai greu de înțeles pentru cei ce n-au voit să-și dea trupul deoparte. Așa am să fac, ca să pot rămâne cu aria Mea și cu grâul Meu, ca să mai pot lucra, tată, că nu se mai poate să mai lucrăm ca până acum. Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, iar Eu voi împlini acest cuvânt al Meu. Cine crede, acela împlinește cuvântul Meu fără nici un fel de vorbă. Cine crede, acela înțelege. Cine nu crede nu înțelege cuvintele Mele. Ierusalime, nu vezi, fiule, că acestea sunt cuvintele Mele? Îți spun și ție așa cum am spus acum două mii de ani, că așa le-am spus celor de atunci: «*Dacă nu credeți în Mine, credeți în cuvintele acestea ale lui Dumnezeu*». Și ție îți spun azi: dacă tu nu crezi că Eu sunt Cel ce grăiesc de deasupra ta, crede măcar în aceste cuvinte dumnezeiești căci sunt dumnezeiești, și nu omenești. Cuvintele omenești sunt altceva decât acestea, Israele. O, în zadar te mai iau Eu în toate felurile, că tu n-ai să te poți dezvinovăți în fața Mea. Dacă vii și nu crezi, să nu mai vii, iar dacă vii și crezi, să vii și să stai supus așezării Mele, iar altfel să nu stai și altfel să nu vii, altfel să nu mai vii. Nu cumva să mai vii și să mai țipi la Mine. Ajunge, tată! Eu închid ușa pentru cei ce țipă la Mine și umblă la așezarea Mea ca să judece de pe pământ.

Măi Ierusalime, uită-te ce ordine a avut lucrarea Mea în lume acum două mii de ani. Când a fost să rostesc mântuirea omului prin răstignirea și prin învierea Mea, am lucrat mai întâi cu vestea pocăinței, și cine se așeza întru pocăință și întru credință și întru sfințenie, acela era botezat cu apă și cu Duhul Sfânt apoi. Cel ce alege să lucreze pocăința primește după aceea botezul cu apă, și după aceea, botezul cu Duhul Sfânt. Israele, tu ai venit la Mine în vremea aceasta. Ai auzit că am venit și vorbesc pe pământ, și ai venit să Mă auzi, și Eu te-am învățat să

te pocăiești de toate relele tale, și tu n-ai făcut așa. Cei din vremea lui Ioan care veneau la botezul pocăinței întrebau pe Ioan: «*Noi ce să facem?*». Veneau mulțimile, și el zicea: «*Pui de vipere, care fugiți de mânia ce va să fie, faceți roade vrednice de pocăință, și să nu ziceți că aveți de tată pe Avraam, căci din pietre se vor ridica fiii lui Avraam*». Veneau vameșii și soldații și întrebau: «*Noi ce să facem?*», și la toți le spunea Ioan să facă dreptate, să nu asuprească, să se mulțumească doar cu ce au, și dacă au mai mult, să dea și celui necăjit care umblă după Dumnezeu întru necazul său. Și tu veneai și Mă întrebai ce să faci, dar nu întrebai de pocăință, și întrebai ce să faci cu treburile tale trupești și pământești, și apoi ziceai că ascuți pe Domnul ce-ți spune. Și de unde, tată, că tu Îmi spuneai Mie, și Eu îți ziceam „*da*“. Dacă veneai să Mă întrebi de botezul pocăinței, erai acum pecetluit cu cuvântul împlinirii și cu Duhul Sfânt, și erai împărțitor de Duh Sfânt. Vezi tu, Israele, mai întâi este botezul pocăinței, și tu n-ai făcut așa. O, taina pocăinței este înaintemergătoare sfințeniei și credinței, și Duhului Sfânt apoi. Acum biserica nu mai lucrează așa, că dacă vine cineva cu un prunc ca să-l boteze în numele Meu, ca să Mi-l încredințeze Mie, acela minte când vine, că nici el nu este pocăit și sfânt și credincios și nici pe prunc nu-l face să vină la Mine și după Mine așa cum a făcut Corneliu cu toată casa sa când s-a botezat de mâna apostolului Meu. O, nu mai este, tată, pocăință la lume, dar nici la tine, Israele, nu este, căci pocăința lucrează sfințenie și atragere de Duh Sfânt de la Cel ce botează cu Duh Sfânt. Spune tu, poporul Meu, dacă se cunoaște botezul de la Dumnezeu peste oameni. Nu se cunoaște, tată. O, și ce vor răspunde cei ce botează în numele Meu pe cei ce nu sunt cu Dumnezeu, pe cei ce nu rămân cu Dumnezeu după botez? O, să Mă crezi ce-ți spun, că totul a rămas numai un obicei și atât. Dar tu, poporul Meu, să înțelegi, tată, calea Mea, și cum se merge pe ea, și de unde trebuie să începi. Așa trebuia să începi, cu pocăința trebuia.

Eu când am fost încercat de duhul veacului acesta M-am mărturisit Tatălui Meu de față cu ucenicii Mei și am spus tot ce am pățit de la duhul veacului acesta și n-am ascuns nimic. Așa trebuie să lucreze cel ce se mărturisește; trebuie să spună tot în fața fraților, așa cum am făcut și Eu. Pe toate le-am făcut spre pildă celor de după Mine, dar omul n-a făcut ca Mine. Cine nu face ca Mine, Eu nu sunt Învățătorul aceluia. Acela n-a venit la Mine, acela nu are Învățător pe Iisus Hristos.

Israele, de aceea ți-am spus Eu ție să fugi de omul necunoscut de tine. Iată ce cuvânt las Eu azi pentru lucrătorii Mei din Ierusalim: Fugiți voi, lucrătorii Mei, fugiți de cel pe care nu-l cunoașteți voi, că pe acela nici Eu nu-l cunosc. Cine nu se lasă cunoscut de voi, nici de Mine nu este cunoscut. Cum adică vine aceasta, fiilor lucrători? Iată, cel ce nu face cum am făcut Eu în fața ucenicilor Mei spre pildă vouă, acela nu este cunoscut de voi. Cel ce nu se descoperă vouă, acela este necunoscut de voi și de Mine, acela nu este aria și grâul acestei jitnițe, acela nu poate intra la râșnița aceasta ca să fie prelucrat și frământat și copt și folosit pentru hrana Mea, pentru cuvântul Meu, căci hrana Mea este cuvântul Meu. Fugiți de oricine zice că este fiu al acestei lucrări și care nu se descoperă vouă așa cum M-am descoperit Eu apostolilor Mei. Eu eram Învățătorul lor, și tot M-am descoperit, iar ei sunt ucenici, și tot nu se descoperă, și nu sunt ucenici acei care nu se descoperă.

Iată ce fac după patruzeci de ani de lucru cu Israel. Fac un popor nou, căci cel de până acum n-a fost nou. Cine vrea să rămână la trupul poporului nou, acela să se lase cunoscut bine. Cine nu vrea, iată, iar zic pentru acela: dacă vii și nu crezi acest cuvânt de cunoaștere între ucenici, să nu mai vii, fiule străin, căci cel ce este ascuns, este străin și fur. Să nu vii ca străin și ca fur, și să cunoști legea inimii și legea lui Dumnezeu în inimă. O inimă născută din Dumnezeu este totdeauna deschisă, căci nu lucrează răul de care să se ascundă. Din pricina răului din inimă se ascunde și se închide o inimă, dar o inimă frumoasă și luminoasă nu se ascunde cu lumina ei. Lumina nu ascunde, și, din contra, vădește. Întunericul ascunde prin însăși firea lui, căci la întuneric nu se văd cele făcute la întuneric. Eu sunt Lumina, și vă voi spune o taină mare, tată, și

la mulți din voi le va fi grea. Și vă voi mai spune și altele, și vă voi spune lucrarea Mea și lucrarea omului, și vă voi mai spune că omul pune lucrarea sa pe seama Mea, și nu se poate așa.

Iată, azi serbăm sărbătoare de Bobotează și iar rostesc: Se binecuvintează și se sfințește râul cuvântului vieții și apa izvoarelor Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim, izvoarelor grădinii cuvântului Meu. Stropiți peste tot, și să învieze duh de sfințenie și dor de sfințenie peste oameni. Luați, fiilor, în sticlute, peste tot pe unde mergeți, și picurați din apa aceasta peste tot și mereu, și să fie apa aceasta spre vindecarea sufletelor făpturii, ca să se boteze făptura cu botezul pocăinței și al credinței și al Duhului Sfânt apoi.

E mare sub cer acest petecută de pământ. E mare taina acestei grădini cerești, și va fi s-o priceapă în curând toată lumea de pe pământ.

Azi e sărbătoare de Bobotează a Fiului lui Dumnezeu, și apoi e sărbătoarea nașului Meu de botez, și iar voi lucra, tată. Stăm un picuț și iar lucrăm, că am să aduc taine peste voi, cuvinte de taină, măi fiilor, cuvinte adânci și mari.

Ierusalime, e sărbătoare de la cer la pământ; e sărbătoare de Bobotează, tată. Să fii un popor botezat cu Duhul Sfânt, Ierusalime, popor al Duhului Sfânt. Vreau să văd pe Duhul Sfânt mărturisindu-te pe tine. Vreau să vadă omul necredinței că tu ești fiul Duhului Sfânt, născut din Mine întru voia Tatălui Meu.

Pace vouă! Pace ție întru serbare de Bobotează, Ierusalime, iubitul Meu popor! Pace fiilor tăi, cei ce stau sub izvorul Duhului Sfânt! Amin, amin, amin.

06/19-01-1995